

[Økonomiministeren.]

dette område var stillet et konkret forslag til, hvorledes man kunne kombinere en løsning af kapitalgevinstspørgsmålet og generationsskiftet især i landbruget, og jeg ved, at det parti, som hr. Bay nu, har jeg forstået, tilhører, men ikke repræsenterer her i tinget, har været vældig glad for den tanke. Jeg havde derfor ventet, at hr. Bay ville have takket regeringen for dens initiativ på dette felt, som der altså indtil videre ikke er kommet noget resultat ud af, det skal fortsat drøftes sammen med andre tanker imellem forligspartierne.

Så gjorde hr. Bay den interessante bemærkning, som jeg er helt enig i, det er jo et godt gammelt ordsprog, at af skade bliver man klog, men sjældent rig. Jeg går ud fra, at hr. Bays afgang fra fremskridtspartiet vil han selv tage som udtryk for, at han er blevet klogere. Nu vil jeg bede ham om, ikke ved denne lejlighed, vi skal ikke forlænge debatten, men ved en anden lejlighed at fortælle, hvad det er for en skade i fremskridtspartiet, der har gjort ham klog.

Så vil jeg sige til hr. Lembourn, der rejste spørgsmålet om udregningen af pristallet, ganske specielt med hensyn til boligposten, men også med hensyn til visse andre sider af pristalsberegningen, at det skal jeg naturligvis meget gerne på ny lade undersøge, således at vi får en ajourført vurdering af disse spørgsmål. Det er mit synspunkt, at den måde, hvorpå boligposten indgår i pristallet, ikke er særlig hensigtsmæssig, ikke mindst fordi den bygger på en udvikling i lejeudgifterne, som ligger en temmelig lang periode bagud og derfor ikke er udtryk for den aktuelle forskydning, der sker i priserne på boligområdet. Men som sagt, vi skal meget gerne også undersøge dette problem.

Så skal jeg sige, at jeg lyttede med megen interesse til de to ordførertaler fra fremskridtspartiet. De kom sådan med lidt tidsafstand og også med lidt afstand i udtryksformen. Den sidste var mere levende end den første. Selv om hr. Glistrup naturligvis var inspireret på sædvanlig manér, synes jeg, man må have lov til at sige, at særlig oplysende og berigende for vor diskussion var det ikke. Hr. Glistrup gav udtryk for, at det var et fantasiløst produkt, vi var kommet med, og at det, og her var han enig med hr. Poul Hartling, ikke hjalp. Det eneste bi-

drag, hr. Glistrup kom med til diskussionen, var at gentage, hvad han nu har sagt under skiftende konjunkturer og skiftende situationer. Der var ikke blot antydningen af, at hr. Glistrup havde overvejet den udvikling, vi har været inde i i det sidste halve år. Det er nøjagtig det samme, som hr. Glistrup har sagt, hver eneste gang han igennem det sidste års tid har stået på denne talerstol, og der er dog sket et og andet i mellemtiden, som måske kunne have givet hr. Glistrup anledning til at variere sin argumentation bare en lille smule; så fantasifuld kan man i hvert fald ikke beskyldes hr. Glistrup for at være.

Så vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til hr. Poul Hartling, som efter min opfattelse behandlede et meget alvorligt problem på, jeg må sige en skuffende overfladisk måde. Jeg tror, der er mange i dette land, som havde ventet, at det største oppositionsparti, når det endelig havde truffet den beslutning at sætte sig uden for indflydelse i folketinget, så i hvert fald havde en mur- og nagelfast argumentation for, at det var i landets interesse, at man gjorde det. Men hr. Poul Hartling fremfører blot, at det, der er karakteristisk for regeringens oplæg og de 4 partiers plan for, hvorledes man skal forme den økonomiske politik, er, at det er for sent, det er for lidt, og det er for kort.

Så vil jeg gerne have lov til at sige, at under de drøftelser, vi har haft, har vi naturligvis fra regeringens side prøvet på at vurdere, hvorledes virkningen ville være af den politik, vi foreslog folketinget at tilslutte sig. Og vurderingen af denne politik, som vi ikke sidder politisk og vurderer virkningerne af, men beder embedsmænd, teknikere og sagkyndige eksperter om at vurdere, viser, at hvis denne politik bliver gennemført, er det sandsynligt — med al den usikkerhed, der knytter sig til enhver beregning over det fremtidige — at betalingsbalancunderskuddet i 1977 vil falde med 2-2½ mia kr. og komme til at ligge omkring de 6½ mia kr. for betalingsbalancens løbende posters vedkommende, og at det tilsvarende tal for 1978 vil blive ca. 5 mia kr.

Vi har også foretaget en vurdering af venstres plan i første omgang uden at tage hensyn til besparelserne, fordi vi ikke vidste, på hvilke områder venstre ville spare. Vi har så fået lidt oplysninger, men jeg vil gerne sige ganske utilfredsstillende og upræcise oplys-